

stelig Skrøbelighed. — Jeg vil spørge de Her-
rer, om ikke den leiede Skriver skulde være
underkastet den samme menneskelige Skrøbelig-
hed. Han maa dog, idetmindste i Tidens
Længde, engang imellem kunne faae Sympa-
thier for Minoritetens Anskuelse, og dog være
nødt til skriftlig at fremsætte Majoritetens. —
Discusstionen forekommer mig iøvrigt at an-
tage en noget forunderlig, for ikke at sige
comiff Charakteer, naar man, samtidig med
ovenanførte Indvendinger, vil have, at Præs-
ten udelukkende skal være Sjælesørger. Jeg
veed nu ikke, om den Mand, der mere end
den valgte Formand, der mere end den leiede
Skriver er underkastet den menneskelige Skrøbelig-
hed, just er stiftet til at være Menighedens
Sjælesørger; jeg for mit Vedkommende vilde
idetmindste betænke mig for at have en saadan
Sjælesørger. Jeg troer, at det er i Commu-
nernes jaende og velsforstaaede Interesse, om
Præsten forblev i sin tidligere Stilling. Det
vilde jo heller ikke have nogen Indflydelse paa
de Sogne, hvor der er de fornødne Kræfter
til at besøge Skriveret; der kan det ikke
skade, at Præsten, som simpelt Medlem, deel-
tager i Forhandlingerne. Hvor derimod de
fornødne Kræfter ikke ere tilstede, der troer jeg
som sagt, det vil være i selve Communens
Interesse, at Præsten vedbliver at være Med-
lem, for at kunne gaae Forstanderskabet til-
haande som den, der fører Correspondencen.
Jeg maa vedblivende være af den Mening, at
det ikke er godt for Communerne, at disse
Forretninger gaae over til Personer, som staae
uden for Sogneforstanderskabet. Man har
talt meget imod de fødte Medlemmer. Man
vil have, at alle de, der ere i Sogneforstan-
derskabet, skulle være valgte ved deres Med-
borgeres Tillid, men man har ikke noget imod
den leiede Skriver; der ikke er valgt
ved Medborgeres Tillid, men paa Grund af
Omstændighederne er paa tvungen. Sogne-
forstanderskabet.

Jeg maa derfor i de Communers Interesse,
der ikke ere i Besiddelse af de i saa Henseende
fornødne Kræfter, meget tilraade det ærede
Ehing at gaae ind paa Mindretallets For-
slag, at Præstens Stilling skal forblive usor-
andret.

Sønderbye: Naar der er spurgt, om
ikke den leiede Skriver og de valgte Medlem-
mer skulde være underkastede de samme mennes-
kelige Skrøbeligheder som Præsten, saa skal jeg
dertil svare, at det antager jeg nok, men paa
den anden Side mener jeg dog, at En, der er
underkastet menneskelig Skrøbelighed, dog kan
være en god Sjælesørger.

Philipsen: Jeg vil blot gjøre den ganske
førte Bemærkning, at jeg ikke har meent, at en
Sjælesørger skulde være en saa aandeligt bega-
vet eller ophøiet Personlighed, at han skulde
være fri for alle menneskelige Skrøbeligheder,
men jeg mener kun, at den valgte Forstander
og den leiede Skriver maae i det Mindste være
underkastede samme Skrøbeligheder. Men dette
forekommer det mig, at man ikke vil erffende.

Eschering: Det troer jeg, at den ærede
sidste Taler ikke var opmærksom paa, det nem-
lig, at der er den meget store Forskjel paa den
valgte Forstander og den leiede Skri-
ver, at dersom man er misfornøiet med den
Sidste, saa affætter man ham og tager en an-
den, men det kan man ikke gjøre med den valgte
Forstander. Derfor er det gavnligt, at den,
der har de skrivende Forretninger, ikke har en
fast Ansættelse, isølge hvilken han ikke kan af-
skediges, thi ellers saae man alle de Ulemper,
som følge af denne Uansættelighed. Folk, der
ere antagne, saaledes at de kunne affediges,
dersom de ikke gjøre deres Pligt, ville let komme
til den Erffendelse, at det er deres Pligt at
følge de forskjellige Udtalelser, der fremkomme
fra Sogneforstanderskabets Medlemmer, og dette
giver dem et særdeles Talent til at sætte sig ind
i alle de forskjellige Meninger og sætte deres
egen Mening tilside. Det er dette Talent,
man ikke paa samme Maade kan forlange af
Præsten, der har deeltaget i Raadslagningen,
og hvis Mening er bleven sat tilside. Skrive-
rens Mening er derimod ikke traadt frem,
hans Mening er slet ikke sat tilside, han staaer
altsaa som en ligegyldig Person, som et lige-
gyldigt Redskab, som et Redskab, der kun har
at fuldbyrde sin Herres Villie, og som, hvis
han ikke gjør det, saae sin Affed.

Philipsen: Ja, den sidste ærede Taler
har yttret, at, naar man ikke var fornøiet
med en Skriver, saa kunde man tage en an-